

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

5.Bhar.171/2020/17. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten a 2021. június 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A család büntette és más bűncselekmény miatt terhelt1 ellen indított büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2020. július 7. napján meghozott 5.Bf.105/2019/47. számú ítéletét megváltoztatja:

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.80.055/2007/109. számú, 2011. szeptember 7. napján jogerős ítéletével kiszabott 2 év – végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A lefoglalás megszüntetése mellett az iratok mellékleteként kezelni rendelt szerződést a BRFK. XI. Kerületi Rendőrkapitányság Gazdaságvédelmi Osztálya foglalta le és a tárgnyilvántartásban T/1269/2012. tétel szám alatt bevételezte.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyi igazolványának a szám:VV.

A harmadfokú eljárásban felmerült 18.000 (tizenhatezer) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Monori Járásbíróság 2018. november 22. napján kelt 10.B.77/2014/109. számú ítéletével terhelt1 (Terhelt1) vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli csalás büntetésében [Btk. 373.§ (1) bekezdés (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) pont] és 4 rendbeli csalás vétségében [Btk. 373.§ (1) bekezdés (2) bekezdés bc) alpont]. Ezért őt halmazati büntetésül 3 év 2 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 300 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint összegű, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre, 4 év pénzügyi közvetítői foglalkozástól eltiltásra és 4 év körügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, továbbá elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.80.055/2007/109. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, a magánfelek által előterjesztett polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasította és kötelezte a vádlottat az eljárás során keletkezett bűnügy költség megfizetésére.

[2] A vádlott és védője felmentésért, illetve enyhítésért bejelentett fellebbezés elbírálása során eljárva a Budapest Környéki Törvényszék a 2020. július 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 5.Bf.105/2019/47. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a vádlottat 1 rendbeli csalás büntette miatt emelt vád alól [Btk. 373.§ (1) bekezdés (2) bekezdés bc) alpont, (4) bekezdés b) pont, tényállás 2. pont] felmentette, továbbá a vádlott 1 rendbeli csalás vétségeként értékelt cselekményét (tényállás 4. pont) a Btk. 372. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) alpontja szerint minősülő sikkasztás vétségének minősítette.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés, illetve közügyektől eltiltás tartamát is 2-2 évre mérsékelte. A bűnügyi költség összegét, illetve a vádlott személyes adatait pontosította és megállapította, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 18.B.11.800/2016/28. számú ítéletével kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés felfüggesztésének próbaideje az ítélettel kiszabott szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik.

[3] A másodfokú bíróság vádlott számára kézbesítés útján közölt ítélete ellen a vádlott törvényes határidőn belül azzal jelentett be fellebbezést, hogy az ítélet nem felel meg a valóságnak, valamint a védekezéshez való jogának sérelmére is hivatkozott.

[4] A másodfokú nyilvános ülésen a védő a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapot tartott fenn, amely időn belül nem jelentett be fellebbezést.

[5] Az ügyészség a másodfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.625/2020/3. számú átiratában a vádlotti fellebbezést nem tartotta megalapozottnak.

[7] Rámutatott arra, hogy a vádlotti fellebbezésre tekintettel a Be. 615. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a harmadfokú eljárás lehetősége megnyílt, azonban a felülbírálat terjedelme a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontja értelmében csak részleges, a fellebbezéssel érintett ellentétes döntésre terjed ki, illetve az elsőfokú bíróság ítéletének azon rendelkezésére, amelyet a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálat eredményezett. Miután a másodfokú bíróság ellentétes döntésével a vádlottat bűncselekmény hiányában mentette fel, így a Be. 583. § (4) bekezdése alapján e rendelkezést a vádlott nem sérelmezheti, fellebbezése a Be. 584. § (4) bekezdése értelmében a Be. 615.§ (3) bekezdés b) pontjának felel meg; vagyis a vádlotti fellebbezés úgy tekintendő, hogy az az ellentétes döntéssel összefüggő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezéseket vagy indokolást sérelmezi.

[8] Észrevételezte, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.80055/2007/109. számú, 2011. szeptember 7. napján jogerős ítéletével kiszabott 2 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelését a harmadfokú bíróság a Be. 618. § (2) bekezdése értelmében a hivatalból vizsgálja, melynek során megállapítható, hogy annak elévülése a harmadfokú határozat meghozatalának időpontjáig – 2020. szeptember 5-e utáni időpont – bekövetkezik.

[9] Egyebekben a Fellebbviteli Főügyészség a másodfokú határozat rendelkezéseivel minden tekintetben egyetértett, ezért a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezés mellőzése mellett a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta a Be. 621. § (2) bekezdése szerinti tanácsülés keretében.

[10] A vádlott másodfokú eljárásban kirendelt védője az ügyben nyilvános ülés kitűzésére tett indítványt.

[11] A vádlott a fellebbezését részletesen nem indokolta meg, a harmadfokú eljárásban kirendelt védője írásbeli beadványában előadta, hogy a vádlott a nyilvános ülésen kívánja kifejteni álláspontját, illetve védekezéséhez szükséges bizonyítékokat is kíván előadni.

[12] A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság terhelt1 vádlott másodfellebbezését a védői indítványnak megfelelően a Be. 621. § (2) bekezdése értelmében nyilvános ülésen bírálta el.

[13] A nyilvános ülésen a vádlott a fellebbezését a harmadfokú felülbírálat terjedelmével kapcsolatos tájékoztatást követően enyhítés érdekében tartotta fenn.

[14] Ennek ellenére a felszólalásában, majd utolsó szó jogán tett nyilatkozatában is hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárásban súlyos pszichés betegsége, illetve az általa szedett gyógyszerek hatása miatt a védekezésében akadályozott volt.

[15] Álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban a tanúk teljeskörű meghallgatása nem történt meg, különös tekintettel a 4. tényállási pontban részletezett név1 sértett sérelmére elkövetett cselekménnyel kapcsolatban. A Monori Járásíróság eljárásával kapcsolatban elmondta, hogy olyan érzése volt, hogy a védekezését meg sem hallgatták, a javára szolgáló tanúkat a bíróság nem vette figyelembe, ezért is jelentett be elfogultságot az eljáró bíróval szemben.

[16] Előadta azt is, hogy időközben megfizetett név12 sértettnek 500.000 forintot, bár ez nem az ő tartozása volt, illetve tanú1 sértettnek is banki átutalással teljesített 410.000-forintot.

[17] Az utóbbi három évben az egészségi állapota és személyi körülményei is rendeződtek. Vállalkozóként dolgozik, sofőrszolgálattal foglalkozó cégeket vezet, jövedelme jelenleg 1 millió Ft körüli, mert a vállalkozása jól működő, annak kiterjesztését fontolgatja ország1 területére. Elmondta még azt is, hogy édesanyja súlyos beteg, az ellátására szorul, más személyre rajta kívül nem számíthat, a másodfokú nyilvános ülésen sem tudott megjelenni, mert éppen kezelésre kellett őt szállítani.

[18] Többször hangsúlyozta, hogy az életkörülményei mostanra stabilizálódtak, végrehajtandó szabadságvesztés esetén mindent, amit elért, elveszítene, és édesanyja gondozását nem tudja milyen módon lehetne biztosítani. Érvelt azzal is, hogy amennyiben a korábbi ügyeiben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést kapott volna, azzal egyetértene, de ebben az ügyben ártatlan, így a vele szemben most kiszabott büntetés megtorló jellegű.

[19] A vádlott kirendelt védője perbeszédében a vádlott megváltozott életvezetését emelte ki, illetve azt, hogy jól működő vállalkozása van, jelentős számú embert foglalkoztat, és beteg édesanyjának az ellátása is az ő feladata. Mindezek értékelésével a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[20] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség harmadfokú nyilvános ülésen jelenlévő képviselője az írásban előterjesztett átiratban foglaltakat fenntartotta. A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezéssel kapcsolatban utal arra, hogy a vádlott nem első esetben került összeütközésbe a törvénnyel, és az eddig alkalmazott, tényleges szabadságelvonással nem járó büntetések – az újabb bűncselekmények elkövetésére tekintettel - nem érték el a céljukat. Ugyanakkor a vádlott a bűncselekmények elkövetésekor felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt állt, és bár ez a büntetés, az időközben bekövetkezett elévülése folytán utólagos végrehajtásra nem kerülhet, de kizárja a vádlott esetében felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazását. Enyhébb büntetési nem pedig a vádlott előéletére és a halmazatban álló bűncselekmények tárgyi súlyára figyelemmel nem alkalmas a Btk. 79.§-a szerinti büntetési célok érvényre juttatására.

[21] A vádlotti másodfellebbezés nem alapos.

[22] A harmadfokú eljárás lehetősége terhelt1 vádlottnak a Monori Járásbíróság 10.B.77/2014/109. számú ítéletének 2./ tényállási pontjában leírt és csalás büntettként [Btk. 373. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont bc) alpont (4) bekezdés b) pont] értékelt cselekményével kapcsolatos büntetőjogi felelőssége tekintetében ellentétes bírói döntésre figyelemmel, a Be. 615. § (1)-(2) bekezdés b) pontja alapján megnyílt.

[23] A harmadfokú felülbírálat terjedelmét a Be. 618. § (4) bekezdésére figyelemmel Be. 618. § (1) bekezdés ab) pontja, illetve a (2) bekezdése határozta meg.

[24] Jelen esetben ugyanis megállapítható, hogy a harmadfokú felülbírálat alapjául szolgáló 2. tényállási pontban leírt bűncselekményben a másodfokú bíróság a vádlottat bűncselekmény hiányában mentette fel. A felmentő rendelkezést az ügyészség tudomásul vette, míg a vádlott ellene – a Be. 583. § (4) bekezdése értelmében - kizárólag a saját javára élhet fellebbezéssel, amely jelen esetben fogalmilag kizárt. Mindebből az következik, hogy a másodfokú ítélet felmentő rendelkezése fellebbezéssel nem támadható, ezért nem lehet a felülbírálat alapja, ellenben a vádlott által bejelentett fellebbezés sérelmezheti a Be. 615. § (3) bekezdése értelmében az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

[25] Ilyen módon a Be. 583. § (3) bekezdése: a) a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neme és mértéke vagy tartama, b) az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezése, illetve a polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezése, vagy c) a felmentő ítélet indokolásának 566. § (4) bekezdése, valamint a megszüntető határozat indokolásának 567. § (5) bekezdése szerinti tartalma tekintetében biztosít a vádlottnak lehetőséget másodfellebbezéssel előterjesztésére.

[26] Mindezek alapján figyelemmel arra, hogy a vádlotti jogorvoslat a harmadfokú eljárásban kizárólag a fenti körben vizsgálható, a Be. 619. § (4) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság ebben a tekintetben, mint ahogy a fellebbezéssel nem érintett bűncselekmények tekintetében sem vizsgálta másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapította.

[27] A vádlott által a harmadfokú nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel annak kiemelése is indokolt, hogy a Be. 619. § (2) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban bizonyításnak (így a vádlott által megjelölt tanú meghallgatásának) nincs helye.

[28] A harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az első- és másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki milyen okból fellebbezett.

[29] Ennek során megállapította, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat megtartotta, a Be. 618. § (3) bekezdése szerinti teljeskörű felülbírálatra okot adó körülmény nem merült fel.

[30] A vádlott által a bejelentett fellebbezés egyik indoka, az volt, hogy a büntetőeljárás során a védelemhez való joga sérült. Ez a vádlotti hivatkozás nem megalapozott. Az iratok tartalmából megállapíthatóan a büntetőeljárás során a védelmét több kirendelt védő látta el, és előbb az első-, majd a másodfokú eljárásban is indítványának megfelelően új védőt rendelt ki részére a bíróság. A védők tevékenységével kapcsolatban a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az eljárás során a vádlott érdekét képviselve az iratok tartalmából felkészültek, beadványokat szerkesztettek, továbbá valamennyi eljárási cselekményen részt vettek. Mindezekből az a következtetés vonható le, hogy az elvégzett tevékenységük jogszerű, a törvényi kötelezettségüknek megfelelő volt, így a vádlott védelemhez való jogának sérelme nem állapítható meg. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a vádlott a harmadfokú eljárásban ugyanilyen tartalmú indítványt terjesztett elő, melyet a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Beüf.10.722/2020/3. számú végzésével, mint alaptalant elutasított, majd utóbb a védő bejelentése folytán vált szükségessé újabb védő kirendelése. A harmadfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottnak a védők ismételt kirendelésére vonatkozó indítványaiból az a következtetés vonható le, hogy ezzel a büntetőeljárás szükségtelen elhúzódását kívánja elérni.

[31] Az elsőfokú eljárásban a vádlottal szemben az 1998. évi XIX. törvény hatálya alatt indult büntető ügyek egyesítésére törvényesen és indokoltan került sor.

[32] Az elsőfokon eljáró bíróság a tényállás felderítése során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta, az eljárásban részvevő személyek törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatták, jogaikra és kötelezettségeire történő figyelmeztetésük a törvényi rendelkezéseknek megfelelően megtörtént, mindezek a jegyzőkönyvek tartalmából megfelelően követhetők, feltárhatóak. A vallomások közötti ellentmondásokat az elsőfokú bíróság minden esetben megkísérelte szembesítéssel feloldani, továbbá az okirati bizonyítékokat ismertetéssel az eljárás anyagává tette és a bizonyítékok körében tartalmuknak megfelelően, irathűen értékelte.

[33] Az elsőfokú bíróság a nyomozás során beszerzett és majd kiegészített igazságügyi elme- és pszichiáter-szakértői véleményeket ugyancsak ismertette és értékelési körébe vonta. A szakértői vélemények a vádlott elmeállapotával kapcsolatban sem korlátozó, sem pedig kizáró okot nem véleményeztek, így az a vádlotti védekezés, hogy a büntetőeljárásban a pszichés állapota miatt nem tudta törvényes jogait megfelelően gyakorolni, nem fogadható el.

[34] Az elsőfokú eljárás megismétlése a bíró személyében bekövetkezett változás folytán az 1998. évi XIX. törvény 287. § (4) bekezdésének megfelelően történt meg, a 2018. február 1-i tárgyalási jegyzőkönyv tartalmából megállapítható, hogy a tárgyalás folytatására hivatkozás nyilvánvaló elírás. A bizonyítási eljárás befejezésére már a jelen hatályos büntetőeljárási rendelkezések hatálya alatt került sor, a Be. 870. § (1) bekezdésének szem előtt tartásával, melynek értelmében a folyamatban lévő büntetőeljárásban a korábbi

jogszabály szerint végzett eljárási cselekmények akkor is érvényesek, ha ezt az újabb eljárási törvény másként szabályozza.

[35] Az ügyben másodfokú bíróságként eljáró Budapest Környéki Törvényszék ugyanakkor helyesen mutatott rá arra, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottnak a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondó nyilatkozata és az ehhez kapcsolódó kézbesítési megbízott személyével kapcsolatos eljárása nem felelt meg a Be. 340. § (1)-(2) bekezdésében részletezett eljárási szabályoknak, azonban tekintettel arra, hogy a vádlott ténylegesen a tárgyaláson – az iratismertetés kivételével - részt vett, így eljárási jogai nem sérültek, ezzel az elsőfokú bíróság ítéletének feltételen hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nem valósult meg.

[36] A másodfokú eljárással kapcsolatban megállapítható, hogy a nyilvános ülést – amelyen a vádlott jelenléte a Be. 599. § (5) bekezdésére figyelemmel nem volt kötelező – a Budapest Környéki Törvényszék a vádlotti jogok gyakorlása érdekében két esetben is elhalasztotta, majd 2020. július 7. napján a korábbi mulasztásait ki sem mentő, de szabályszerűen értesített vádlott távollétében a büntetőeljárási szabályoknak megfelelően hozta meg az ügydöntő határozatot.

[37] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése értelmében, a bejelentett fellebbezés tartalmára tekintettel a Be. 590. § (1) bekezdése értelmében teljes körben bírálta felül.

[38] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat – az előzőekben megjelölt relatív eljárási szabálysértésen túl – megtartotta, a bizonyítási eljárást teljes körben lefolytatta.

[39] Az ítéleti tényállást is túlnyomórészt megalapozottnak ítélte annyi pontosítással, hogy az 1. pont tekintetében az iratok tartalma alapján [Be. 593.§ (1) bekezdés a) pont] rögzítette, hogy a vádlott tanúlnak okozott 1.000.000 forint kárból 100.000 forintot megtérített.

[40] A tényállás 2. pontja tekintetében az elsőfokú bíróság által helyesen, a bizonyítékokkal összhangban megállapított tények alapján mellőzte a másodfokú bíróság, hogy a vádlott név12 sértettnek 600.000 forint kárt okozott.

[41] A másodfokú bíróság által pontosított tényállás pusztán a vádlott személyi körülményei körében szorult kiegészítésre a harmadfokú nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján annyiban, hogy jelenleg sofőrszolgálatlalt foglalkozó cégeket üzemeltet, melyből havi egymillió Ft körüli jövedelme származik.

[42] A másodfokú bíróság által helyesbített és a Be. 619. § (4) bekezdése értelmében a harmadfokú eljárásban is irányadó tényállás kapcsán a másodfokú bíróság logikus érvekkel

mutatott rá arra, hogy a sértett vagyonában a vádlotti magatartás eredményeként nem következett be értékcsökkenés, így kár nem érte, melyre figyelemmel a csalás – törvényi tényállási elem (kár) hiányában - nem valósult meg, ezért a vádlott felmentése az ellene csalás büntette miatt emelt alól a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján törvényes, megfelel a büntető anyagi és eljárásjogi szabályoknak.

[43] Az előzőekben kifejtetteknek megfelelően miután a vádlott fellebbezése kizárólag úgy értelmezhető, hogy az az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást sérelmezi, a harmadfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta a vádlottal szemben kiszabott büntetés nemét, mértékét, tartamát, továbbá az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezéseit, különös tekintettel arra is, hogy ezutóbbi körben a harmadfokú eljárásban a Be. 618. § (2) bekezdése értelmében a hivatalbóli eljárás érvényesül.

[44] Ellenben a másodfokú bíróság ítéletének a vádlott terhére megállapított további bűncselekmények tekintetében – miután az büntetőjogi főkérdésben az elsőfokú bírósággal szemben nem eredményezett ellentétes döntést, kizárólag a tényállás 4. pontjában részletezett bűncselekmény jogi minősítését változtatta meg – a másodfellebbezés lehetőség nem nyílt meg, így ebben a tekintetben harmadfokú felülbírálatnak nem volt helye.

[45] A büntetés kiszabása során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket indokoltan egészítette ki BK.56/2007. vélemény III/9. pontja alapján azzal, hogy enyhítő körülmény az okozott kárt részbeni megtérítése, míg a III/6. pont értelmében indokoltan pontosította azt, hogy kettőnél több bűncselekmény halmazata adhat alapot súlyosító körülménykénti értékelésre.

[46] Egyetértett a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróságnak a büntetés Btk. 79.§-a szerinti célja a vádlott tekintetében kizárólag szabadságvesztés büntetés alkalmazásával érhető el, azonban a felmentő rendelkezésre tekintettel a büntetés kiszabása során a Btk. 80.§ (2) bekezdése értelmében irányadó büntetés tétel középértékétől (4 év 3 hónap) a büntetési tétel alsó határa irányába történő eltérés indokolt, de a büntetés ezt meghaladó mérséklésére a vádlott büntetett előélete, illetve a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti ismételt bűnelkövetésre figyelemmel nem látott indokot. Ez utóbbi tényre tekintettel a Btk. 86. § (1) bekezdés c) pontjának kizáró rendelkezése alapján nem kerülhetett sor a vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére. Enyhébb büntetési nem alkalmazására pedig a vádlott előéleti adatai, illetve a halmazatban álló bűncselekmények tárgyi súlya alapján a harmadfokú bíróság sem látott törvényes lehetőséget.

[47] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának, valamint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása a büntető anyagi jogszabályoknak megfelelő.

[48] A haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekményekre tekintettel a pénzbüntetés alkalmazása a vádlottal szemben indokolt, annak jogszabályhelye azonban helyesen a Btk. 50. § (2) bekezdése, mértéke tekintetében a Btk. 50. § (3) bekezdésének megfelelő, a meg nem fizetésére vonatkozó rendelkezés a Btk. 51. § (1) bekezdésén alapszik.

[49] A foglalkozástól eltiltás büntetés tekintetében megállapítható, hogy bírói mérlegelésen alapuló alkalmazásának a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja szerinti feltétele fennáll, tartama tekintetében lényeges megváltoztatására a harmadfokú bíróság nem látott indokot.

[50] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására a vádlottal szemben törvényes, a másodfokú bíróság a szabadságvesztés mérséklése mellett azzal arányos mértékben csökkentette a tartamát.

[51] Helyesen észrevételezte a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség, hogy a vádlottal szemben végrehajtani rendelt, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.80055/2007/109. számú, 2011. szeptember 7. napján jogerős ítéletével kiszabott 2 év, 4 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajthatósága – a felfüggesztés próbaidejének lejártától számítandó öt év elévülési idő figyelembevételével – 2020. szeptember 5. napján elévült, ezért a harmadfokú bíróság az első- és másodfokú bíróságnak a határozata meghozatalakor törvényes, a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása elrendelésére vonatkozó ítéleti rendelkezését
– amely szintén a Be. 671. § 3. pontja alapján egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó kérdés - mellőzte. (4/2006. BJE határozat; BH.2017.4.)

[52] A másodfokú bíróság a – helyesen - Btk. 86. § (2) bekezdése alapján rögzítette a Pesti Központi Kerületi Bíróság 18.B.11800/2016/28. számú, 2017. október 24. napján jogerős elítéléssel kapcsolatban a próbaidő, jelen ítélettel kiszabott szabadságvesztés tartamával történő meghosszabbodását.

[53] A másodfokú bíróság járulékos kérdésekben meghozott ítéleti rendelkezései helytállóak, kizárólag a lefoglalás megszüntetésével és iratok mellékleteként kezeléssel érintett szerződésre vonatkozó rendelkezés végrehajthatósága érdekében jelölte meg a harmadfokú bíróság a lefoglaló hatóságot és a bűnjel nyilvántartási számát.

[54] A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 621. § (2) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 624. § (1) bekezdése alapján változtatta meg, az ítélet egyéb rendelkezéseit pedig a Be. 623. bekezdése értelmében helybenhagyta, a vádlott megváltozott személyazonosító okmányának a számát a Be.561.§ (2) bekezdés b) pontja alapján jelölte meg.

[55] A harmadfokú eljárásban a kirendelt védő munkadíjával felmerült bűnügyi költséget a Be. 617. §-ára figyelemmel, a Be. 613. § (1) bekezdése, illetve a Be. 574. § (1) bekezdése alapján köteles a vádlott az államnak megfizetni.

Budapest, 2021. június 4.

dr. Magócsi István sk. Barabásné dr. Birinyi Andrea sk. dr. Borbás Virág Bernadett sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 5.Bf.105/2019/47. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.171/2020/17. számú ítéletében foglalt változtatással 2021. június 4. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2021. június 4.

dr. Magócsi István sk.

a tanács elnöke

...